

Notes d'art

Exposició J. Colomer. A l'*Hogar de Juventudes* fou inaugurada el dia 16 l'exposició d'olis de J. Colomer. Serà tancada demà, dia 26 de juny. Formen l'exposició 13 obres, totes elles paisatges. J. Colomer, jove encara, del qual no havíem vist res amb anterioritat es situa en la línia del paisatgisme tradicional a casa nostra i, en general, demostrant un bon coneixement de la tècnica tant del color com de la composició. Pel nostre gust, trobem dignes de remarcar especialment els quadres n° 9 —petit paisatge on l'esforç de síntesi aconseguix els millors resultats— i n° 2, de factura potser menys personal però reeixit de composició i amb molt bona llum. Més efectistes, però per això mateix amb un aire escenogràfic que els perjudica, els quadres —com el n° 2, o el n° 6— on han estat emprats uns tons grisos i violetes. En conjunt, una exposició que fa de bon veure, sense sorpreses ni intents de defugir una línia que ja ha fet, de molts anys, camí en la nostra pintura.

Un museu «flexible». Ahir havia d'ésser inaugurat, a Le Havre (França, el nou «Museu-Casa de Cultura» que passarà a ser el més modern d'Europa. Obra de l'arquitecte Auguste Perret, aquest Museu es presenta com un colum de vidre, d'alumini i d'acer, de 56 metres de llargada i d'una alçada de 15 metres. El precedeix una terrassa on està situada una gran escultura —22 metres de llargada— de ciment armat, dita «Senyal», realitzada per Adam. Cobreix el museu una teulada de vidre armat, sobre el qual hi ha un immens «trenca-sol» d'alumini, en forma de nius d'abella rectangulars, de manera que cap raig de sol no entri en la sala sense haver sigut difractat abans. L'espai interior no té parets fixes. Uns elements mòbils, que poden fixar-se a terra i al sostre, segons convingui, permeten d'adequar les estructures interiors a les necessitats de cada circumstància.

Subhastes. Ha fet soroll la venda a Londres del retrat del duc de Wellington, obra de Goya, que aconseguí els vintisis milions de pessetes. Ara, però, sembla que l'americà que l'adquirí trobarà algunes dificultats per a treure'l d'Anglaterra. En efecte, es parla fins i tot, d'una interpeilació al Govern, a la Cambra dels Comuns per tal d'obtenir la quantitat suficient que permeti incorporar-lo a la col·lecció de la «National Gallery». Aquesta no poguè participar a la subhasta puix havia esgotat el fons d'adquisició en la compra recent de dos **Renoir** i un **Giorgione**.

A París, en la darrera subhasta al **Palais Galliera**, els quadres de més preu foren un **Signac** (prop de dos milions i mig de pessetes) i un **Sisley** (gairebé tres milions).

Quan un "abstracte" pinta "figuratiu". L'abstracció no és —no pot ser mai— un punt de partença. És, més aviat, un punt d'arribada, o un punt en l'evolució. Aquells que comencen essent abstractes s'equivoquen, com s'equivoquen també, per desconeixement i judici temerari artístic, aquells que creuen que els pintors abstractes en són perquè no saben fer altra cosa. Tots els bons abstractes han estat, i són, bons dibuixants. Ara, per exemple, a París, **Fautrier**, destacat abstracte, té una exposició de 10 obres figuratives que han rebut una crítica molt favorable.

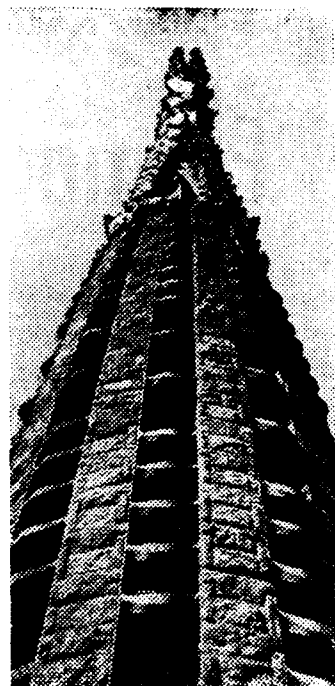
V.

JERARQUIA I COMUNITAT

Es guardarà prou el periodista cristià de traïr aquest doble respecte: a la Jerarquia i als altres membres de la comunitat. Ha de pensar que no es tracta de moure una massa, d'influir dins una societat, on l'individu és funcionari, de cara a un objectiu. El poble cristià és comunitat, és família, dins la qual l'individu té un lloc, no per la utilitat que hi desenrotlla, sinó pel que és, per tot el que és.

D'aquesta constitució en comunitat, família, o cos, es deriva una conseqüència importantíssima, una altra missió de la premsa catòlica: informar la Jerarquia dels problemes amb què es troben els fidels... dels seus esforços, de les seves reaccions, de les seves recerques. Aquest moviment de dues direccions és senyal de vida en el grup humà que el manifesta.

P. M. M.ª Estradé, O. S. B.
(Sobre la premsa catòlica)

L'art de Gaudí

«L'art de Gaudí —diu Nikolaus Plevsner— és realment una anella entre la revolta dels anys noranta i l'Expressionisme dels primers «collages», l'Expressionisme de la ceràmica de Picasso i algunes de les més desafortunades innovacions de l'arquitectura de 1950».

Ara ha fet 35 anys de la seva mort. Ell i la seva obra, amb el pas del temps, guanyen importància i prestigi. És el signe del geni.

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Bandos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE